

SZÖVEG –
KÓLNEI LÍVIA

KÉP –
PÁCZAI TAMÁS

SOROZAT –
RIPORT

AZ ÁLOM VALÓSÁG IS LEHET – TESTRŐL ÉS LÉLEKRŐL –

Borbély Alexandrával azért ültünk le beszélgetni, mert a „Testről és lélekről” című magyar film, amelynek egyik főszerepét ő alakította, nagy sikert aratott: első helyezést nyert a Berlini Filmfesztiválon. Ennél azonban még fontosabbnak érzem, hogy egy kiváló, fiatal színésznőt ismerhetünk meg, akitől szépen megformált szerepek tucatjait várhatjuk még a jövőben.

- ◆ **Hogy érzi magát: boldog, büszke vagy már fáradt a sok ünnepléstől?**
– Mind a három. Ez olyan esemény volt, aminek a lényege, értéke csak később jut el az ember tudatáig. Most nagyon pörgős az életem, folyamatosan interjúkat adok, és egy új bemutatóra készülök anyaszínházamban, a Katonában. De nem panaszkodom, én ezt szeretem.

- **Lehet sejteni már a szereplőválogatáskor, a forgatókönyv olvasásakor, hogy egy film jó lesz-e, hogy sikeres lehet-e akár a nemzetközi porondon is?**
– Úgy éreztem, hogy mindenki megtett minden tőle telhetőt ebben a munkában. Ildikó írt egy csodálatos forgatókönyvet, és azt gondolom, minden jó film ott kezdődik. Éreztük, hogy itt valami különleges dolog történik, de a díjakat nem lehet előre megjósolni. Ha díjat kap valaki, még az sem jelent garanciát arra, hogy utána elárasztsák munkával. A színészlét maga a bizonytalanság. Én nem nagyon merek reménykedni, mert később nem szeretnék csalódnai. Ildikóval negyven olyan csodálatos forgatási napot éltem át, amiről én addig el se tudtam képzelni, hogy ez ilyen jó lehet.

”

ENYEDI ILDIKÓ ÍRT EGY
CSODÁLATOS FORGATÓKÖNYVET,
ÉS AZT GONDOLOM, MINDEN
JÓ FILM OTT KEZDŐDIK.
ÉREZTÜK, HOGY ITT VALAMI
KÜLÖNLEGES DOLOG TÖRTÉNIK.

– **Hogyan látja a magyar film helyzetét a nagyvilágban? Mik a szubjektív benyomásai?**

– Nagyon nagy dolgok történnek mostanában a filmkészítés terén: a „Saul fia” Oscarja és BAFTA-díja, a „Testről és lélekről” Arany Medvéje, a „Mindenki” Oscarja... Ennek nagyon örülök, és bízom benne, hogy ezek a díjak a figyelmet a magyar filmekre irányítják. Berlinben sokan és sokszor mondták nekünk, hogy „nagyon szeretjük a filmeket”. Azt éreztem, hogy odafigyelnek ránk, fontosak vagyunk. Amikor be kellett vonulni a Berlin Palace-ba a vörös szőnyegen, arra gondoltam, hogy ez most tényleg velem történik-e? Remélem, hogy kinyílik számunkra a világ, én drukkolok ennek.

– **Álomszerű könnyedség és a súlyos, természetes valóság kettőssége jellemzi a filmet, és ez éppen a főszereplő Máriának az alakjában találkozunk: csetlő-botló, autisztikus, hétköznapi nehézségekkel küzdő ember, aki közben légies, szinte nem is evilági.**

– Én nagyon komolyan vettem Máriát, és irigyeltem tőle azt, hogy lételeme az őszinteség. Azt mondja ki, amit gondol. Nem mérlegel, hogy kit hogy ne bántunk meg, kinek mit szabad mondanunk, hogyan kell viselkednünk – amire minekünk a napi energiánk ötven százaléka megy el. A mi létezésünk terhelt, miközben őt szabadnak éreztem belülről. Persze neki mások a vívódásai, kötöttségei, és nagyon zárt világban él – közben viszont kíváncsi. A szerelem beindítja, utána megy az érintésnek, nekimegy a saját falainak.

”

ÉN NAGYON KOMOLYAN
VETTEM MÁRIA SZEREPÉT,
ÉS IRIGYELTEM TŐLE AZT,
HOGY LÉTELEME AZ ŐSZINTESÉG.
AZT MONDJA KI, AMIT GONDOL,
NEM MÉRLEGEL.

– **Kedvenc jeleneteim közé tartozik, amikor Mária kis játékfigurákkal játssza el a hétköznapi találkozásait, a helyzeteket, amelyek neki nehézséget okoznak – ez lenyűgöző forgatókönyvi ötlet!**

– Mária még mindig a gyerekpszichológusához fordul segítségért. Habár már felnőtt, de a szexualitása megrekedt egy szinten. Ő tanítja meg neki, hogyan dolgozzon fel bizonyos helyzeteket. Ezek a játékok már a pincébe kerültek, tehát a múltjához tartoznak. De egy új szituáció, a szerelem arra készíti, hogy lemenjen, felhozza, és a segítségükkel próbál utat keresni.

– **Számomra a film csúcspontja az öngyilkossági kísérlet. Megerősítette bennem azt, hogy a megfelelő időben kimondott szavak néha életet menthetnek.**

– Viszont a kimondott szó sajnos az ellenkezőjét is okozhatja: valamit elszakít, lerombol. Ugyanakkor felemelni is lehet szóval, és itt, a filmben erről van szó. „Én belehalok, annyira szeretem magat” – mondja Endre, a vágóhídon

dolgozó férfi, akinek nem is igazán illik bele a szókészletébe ez a „belehalok”, de a belső készlettel, hogy kifejezze az érzéseit, olyan erős, hogy ilyen emelkedett mondattal fejezi ki magát. Ebben is benne van Ildikónak a különleges gondolkodásmódja, és így ez a jelenet gyönyörű lett.

– **Hogyan segítik forgatás közben a kollégái, hogy a bensőséges, nagy koncentrációt igénylő jeleneteknél ne zökkenjen ki abból az érzelmi állapotból?**

– Egy kis létszámú stáb van csak jelen az ilyen intim jelenetek forgatásakor, mint ebben a filmben az öngyilkosságnál vagy a szeretkezés jeleneténél. Enyedi Ildikó mindenkit megkért, hogy iszonyatosan figyeljen arra, mi történik Mária lelkében. Így tudtam én befelé, magamba figyelni, mert a többiek odafigyeltek rám, hogy én megtegyem ezt a különös aurát a filmben játszott Mária körül. Ez a forgatás sok-sok ember összmunkájaként valósulhatott meg, mert tudták, hogy nem akárkivel dolgoznak, Enyedi Ildikó csodálatos művész. ♦